

**Україно, молюся за пам'ять убієнних за волю синів
І за тих, що у душах запалять пломінь правди, щоб край заснів.**

Володимир Забаштанський

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ФУЖА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 29-30 (14132-14133), 21 КВІТНЯ 2023 р. Роздрібна ціна 5 грн. 00 коп.

Врятували тисячі життів

НА ПОЧАТКУ КВІТНЯ КІЇВЩИНА ВІДЗНАЧИЛА ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ОКУПАНТІВ. ПІД ЧАС ВЕЛИКОГО ЗІБРАННЯ ЙОГО УЧАСНИКИ ЗГАДАЛИ Й ЛЮДЕЙ, ЯКІ В МИРНОМУ ЖИТТІ ЗАЙМАЮТЬСЯ ВІДПОВІДАЛЬНОЮ, АЛЕ ДОСТИТЬ ДАЛЕКОЮ ВІД ВОЄННИХ ДІЙ РОБОТОЮ, – ВОДІЇ АВТОБУСІВ. АЛЕ НЕМОЖЛИВО УЯВИТИ, ЯК БЕЗ НІХ РОЗВИВАЛИСЯ Б ПОДІЇ ТИХ ТРИВОЖНИХ ПЕРШИХ МІСЯЦІВ ПОВНОМАСШТАБНОГО ВТОРГНЕННЯ.

В одіям, які геройчно евакуювали населення з північних та східних територій Київської області й Чернігова, а також возили гуманітарну допомогу та медикаменти, вручили державні нагороди Міністерства оборони України. Відзнаки отримали 114 мужніх чоловіків, серед яких п'ятеро нагороджені посмертно.

Усього за час окупації Київщини здійснено 669 виїздів. Попри постійні обстріли та замінованість територій, на маршрути щоразу виходили понад 70 транспортних засобів.

«Тисну руку кожному, хто під постійними обстрілами, ризикуючи власним життям, вивозив людей з окупації в більш безпечні місця. Завдяки вашій сміливості та професіоналізму було врятовано тисячі життів. Дякую вам. Кожен із вас – герой», – сказав т.в.о. голови Київської ОДА Дмитро Назаренко, вручаючи нагороди.

Приємно, що серед удостоєних медалі «За сприяння Збройним силам України» були й наші земляки, водії шкільних автобусів Валентин Каленикович Микитюк (Білоцерківський опорний ліцеї-гімназія № 20 БМР), Володимир Сергійович Корсун та Василь Васильович Гребеніченко (с. Шкарівка).

Відгукнувшись на таку подію, директор Шкарівського опорного ліцею-гімназії Олег Крутаков (на фото разом із нагородженими) широко подякував своїм водіям, сказав, що земляки пишаються ними. Він розповідає, що саме Володимир Сергійович і Василь Васильович у найтяжчі дні лютого-березня 2022 року здійснили по 15 рейсів у Бучу, Гостомель, Ірпінь, Білогородку Київської області та в села Чернігівщини, аби евакуювати мирних жителів: «Під обстрілами, бувало, ночуючи на території, зайнятій агресором, вивозили в шкільних автобусах десятки наших громадян. Спасали і дорослих, і старих, і малечу».

Раніше В.С. Корсуну та В.В. Гребеніченку вручив «Відзнаки міського голови» Геннадій Дикий.

За виявлену мужність під час евакуації людей із Бучі й Бородянки, перевезення військовослужбовців та гуманітарних вантажів до Чернігова та Покровсь-

кого на Донеччині нагрудним знаком міського голови були нагороджені також 17 водіїв Білоцерківського автобусного парку. Понад 20 – Товариства «Транссяті», які евакуювали мирних людей із захоплених ворогом територій, військових, котрі вийшли з оточення, перевозили тих, кого треба було доправити до місць дислокації військових частин. Такі ж народи отримали й ряд білоцерківських волонтерів.

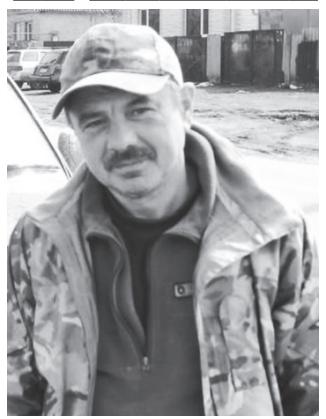
Тепер, озираючись на минулорічну весну, розумієш, як багато зробив кожен із цих зовсім не публічних, багатьом невідомих, вже не дуже молодих, але таких прекрасних людей! Низько кланяємося їм за громадянський подвиг, за обов'язок, виконаний з честью!

Валентина ХРАБУСТ

Поліг в бою за Україну

Днями громада з болем і скорботою вкотре попрощалася з героем розв'язаної північними ординцями війни. Сержант **ЄВГЕНІЙ ПЕТРОВИЧ ГНАТОВСЬКИЙ**, командир бойової машини-командир відділення механізованого батальйону військової частини А 7014, призваний на військову службу 20 квітня минулого року, якому тринадцятого травня мало б виповнитися 45 літ, загинув нинішнього 9 квітня поблизу Невського Сватівського району на Луганщині внаслідок авіаційного удару. До свого останнього подику він залишився відданим військовій присязі, мужньо виконавши обов'язок перед народом України.

Поховали героя на Аллії Слави Сухоївського кладовища. Схиляємо голови в повазі за його ратний подвиг. Висловлюємо співчуття близьким і рідним воїна.

«Мое серце – сталь, моя кров – «Азов»!..

15 квітня – чорна сторінка в історії захисників полку «Азов» та всього народу України. В цей день рік тому загинуло багато славних «азовців», серед яких і наш безстрашний земляк **ОЛЕГ РАТУШИНСЬКИЙ** на псевдо «Дим». Відрізані на правому березі в Маріуполі сили «Азову» та суміжних підрозділів морської піхоти здійснили прорив на «Азовсталь». Під суцільними обстрілами, не залишивши своїх поранених побратимів, «азовці» евакуювали їх, ризикуючи і втрачаючи своє життя...

Цього дня в селі Фурсах на Білоцерківщині відбулося відкриття пам'ятної дошки загиблому «азовцю» Олегові Ратушинському. Він був родом з міста Кам'янського Дніпропетровської області. У Фурсах Олег переїхав 2011-го після одруження. Тут і проживав з дружиною Анастасією та двома дітками, сином і донькою.

Ратушинський служив у легендарному полку з 2014 року. Для «Дима» було надважливо бути зі своїми побратимами в Маріуполі, і він зробив все, щоб туди потрапити. Був серед тих героїв, хто одним із гелікоптерів вирушили на допомогу підрозділам, які перебували в оточенні. З бійцями в Маріуполі пліч-о-пліч провоювали у надскладних умовах майже місяць. Загинув 15 квітня 2022 року.

«Він прожив життя так, як йому веліли серце та дух, а тіло постійно тренував задля Перемоги нашої країни, – поділилася спогадами про свого коханого дружина і пригадала останні повідомлення, які отримувала від нього: – Чоловік писав про мужність його полку в бою, про відвагу побратимів, а ще казав, що в них дуже хороша команда і він впевнений у хлопцях та своєму командирі».

Вічна пам'ять і шана Герою Маріуполя! Низький уклін мамі Світлані, яка народила та виховала справжнього українського Лицаря! Співчуття дружині Анастасії, діткам, рідним та друзям Олега.

За інф. Асоціації родин захисників «Азовстали»

Донести правду про війну

Саме таке непросте завдання стоїть перед ініціаторами й виконавцями важливих загальнонаціональних проектів Міністерства культури та інформаційної політики України, спрямованих на просвітницьку роботу серед молоді.

10 квітня в актовій залі Білоцерківського природничо-математичного ліцею-гімназії № 16 відбулася зустріч вихованців кількох білоцерківських освітніх закладів із Героєм України Володимиром Жемчуговим, який 2014 року під час партизанської діяльності на Луганщині отримав серйозні поранення, пережив лікарні та в'язниці на окупованих територіях, дочекався обміну... Він вижив у полоні, не зламався духом і на сьогодні, маючи інвалідність, спілкується з українською молоддю як представник Міністерства культури та інформаційної політики України, пояснюю, надихає – і не зупиняється.

Далі на стор. 2

На духовному фронті Білоцерківщини

Так було в Україні, і так є до сьогодні. Російський окупант, що прагне знищити Україну як державу, впинається не лише в кожну п'ядь нашої землі, а й у мізки, в Душі наші. Поки бомби й снаряди країни-агресора нищать українські міста і села, поки ворожа армія вбиває, катує, забирає в полон наших воїнів-захисників і мирних громадян, гвалтує й калічить жінок і навіть дітей, розгалужена мережа церков УПЦ з духовним центром у Москві продовжує вести свою колаборантську діяльність.

Всіма тими ворожими ідеями «руського міра», «трієдінного народу» та «слов'янського братства» (де українець, безумовно, брат менший, недолугий), досі засмічують мізки парафіян священики, чий митрополит ховає в рясі російський паспорт. І всі ті ідеї – теж зброя, вбивче знаряддя національного поневолення та асиміляції українського народу. Тож, крім фронту, де відбуваються активні бойові дії, українське суспільство змушене відстоювати своє право на існування та незалежність і на теренах духовних. Бо ж то – нестерпно, коли рідні святині й історичні пам'ятки досі, на 9 році війни, перебувають в руках людей, котрі мають доведений зв'язок з країною-агресором чи відмовляються відспівувати загиблих воїнів ЗСУ або ж не можуть назвати війну війною. Принаймні так має бути для кожного громадянина держави, що тяжко потерпає від збройного нападу сусідів-московитів. На щастя, нам є на кого опертися в тій духовній борні, адже маємо можливість об'єднатися навколо ПЦУ – канонічної української Церкви, яка отримала томос від Вселенського Патріарха і молиться у своїх храмах «За Україну, за її віло, за честь і славу, за народ!». Тож про те, як відбувається процес духовного відродження України, запитуємо саме у священиків ПЦУ нашого місцевого благочиння.

Між хлібом і свободою

МИХАЙЛО ІЖІК, протоієрей, с. Пилипча: – Український народ, попри століття поневолення і зросійщення, уперто продовжував зберігати свою мову, свою пісню, свою молитву, передаючи їх із покоління в покоління. Тому й логічно, що з відновленням незалежності нашої держави в містах і селах почали з'являтися храми, в яких читали проповіді, молилися і співали рідною мовою. Такі парафії виникли в селах Мазепинці, Потіївка, Щербаки, Фесюри, Іванівка, Розаліївка, Фастівка, Трушки та м. Узин. Однак «першою ластівкою» духовного відродження Білоцерківщини було започаткування саме нашого пилипчанського храму Дмитра Солунського 1993 року. Нам пощастило, що місцева влада тоді позитивно поставилася до ідеї розбудови національної Церкви і підтримує її по сьогодні. Деякий час у храмі служилося церковнослов'янською мовою, оскільки хористам відразу важко було перейти. Але з часом утворився український хор. Колектив виконує всі піснопісні рідною мовою і пишається тим, що багаторазово отримував грамоти за участь у фестивалі духовної пісні, який до війни щорічно проводився на міжрайонному рівні в Потіївці. Кожній служби молимося за Україну, за її війні, за Перемогу, адже багато хлопців із Пилипчі, Глибічкі й Городища зараз у війську на передовій. Також наші хористи плетуть маскувальні сітки. Себто від дня свого заснування наша Церква живе життям своєї паства, свого народу. Проте і в наше патріотичне проукраїнське середовище намагається проникнути «руський мір». Кілька років тому піп, що служив у Білій Церкві в УПЦ МП, почав будуватися в Пилипчі, начебто для власного проживання. Згодом приватизував і будівлі, і землю. Люди в селі вважають, що гроші на ту розбудову з Москви йшли, адже тепер у приміщенні проводяться служби. Спочатку на них з'їжджаються лише ті, хто, я так розумію, мав із батькою якісь особисті зв'язки, ходив до нього в храм Марії Магдалини. Тож згодом для залучення місцевих у тій приватній будівлі почали влаштовуватися благодійні обіди. Декілька старших людей спокусилися. Я звернувся якось до однієї жінки, що вчає на ті частування, запитав: «Невже вам справді тарілки супу не вистачає?» Шкода, що люди забувають гірку істину: коли поміж хлібом і свободою обираєш хліб, – позбувшися і свободи, і хліба.

Вода камінь точить

АНДРІЙ ДАЦКО, протоієрей, с. Озерна: – Наша парафія Різдва Пресвятої Богородиці теж заснована на початку 90-х років. І завжди була українською. Мали пристосоване приміщення для потреб віруючих. Згодом, 3,5 року тому, в іншій частині села була побудована каплиця Пророка Іллі. Сподіваюсь, Бог благословить, і в майбутньому в Озерній постане новий величний храм. Адже громада

в нас численна – це не тільки мешканці с. Озерна, а й Межового, Коржівки, другого відділку селекційної станції. Приїжджають також із Черкаси та Бикової Греблі. Коли я прийшов на парафію 2013 року, в селі була діюча московська церква. Час від часу якісь священики приїжджають туди служити, але зараз їхне приміщення стійть закритою пусткою. Нема довіри до московських агентів у рясах. Но люди ж бачили, як вони тихенько пересиділи Майдан, вторгнення Росії, анексію Криму в 2014 р., навіть початок повномасштабної війни та зберігали «нейтралітет» після гучних скандалів з колаборантською діяльністю своїх священиків на окупованих територіях. Однак далі таке «лавірування поміж крапель» їх не врятує. Тим паче, коли ДЕЕС чітко визначила, що УПЦ насправді не порвала з московським патріархатом, який благословляє вбивати українців. Вода камінь точить. І саме через те, що УПЦ МП неспроможна підтримати свій народ і бути на його боці заради Перемоги, почався масовий перехід релігійних громад у лоно рідної благодатної Православної Церкви України. На наших теренах такі переходи вже відбулися в селах Блошинці, Глушки, Піщана, Храпачі та Дрозди. Богу дякувати, там все відбувалося цивілізовано. І впевнений, що цей процес буде активізовано в інших населених пунктах.

В своїй хаті – своя

правда, і сила, і воля

МАКСИМ МАТВІЙЧУК, протоієрей, с. Фурси: – Нашій громаді парафії Іоанна Богослова сіл Фурси і Чмирівка, в якій багато хлопців служать у ЗСУ, де є загиблі й безвісти зниклі, де займаються волонтерством і возять допомогу на передову, 2022 року довелося активно боротися за свою святиню. То була природна реакція суспільства на все, що має бодай якесь відношення до РФ: геть! Адже Церква повинна діяти, як велить Господь, а не виконувати вказівки країни-агресора. От люди й об'єдналися навколо ПЦУ та вирішили, що в храмі с. Фурси не місце московському патріархату. Багаточисельне зібрання рушило до дверей, які виявилися зачиненими. За ними крилися сторонні немісцеві люди й чужі священики з УПЦ МП. А фурсянський батюшка, вже не маючи жодного права на власність громади, ніяк не хотів віддавати ключі. Стояли на сходах і лише іронічно посміхався, коли люди почали співати Державний Гімн. Отоді його і змели зі сходів, виламали двері й зайшли в храм. А чужих попросили забиратися. Но, як кажуть, не можна спинити ні річки, що ламає кригу, ні націю, що ламає свої кайдани.

Також нещодавно на Білоцерківщині ще один піп УПЦ МП намагався облудою захопити громадську власність – церкву Різдва Іоанна Хрестителя у Шкарівці. До цього моменту там за домовленістю вже 4 місяці мирно, почергово співслужили обидві конфесії. Однак

прес-конференції, війна пробуджує свідомість багатьох українців: «Прийшов час повернути справжню історію України! І сьогодні це навіть виклик для освітян – остаточно подолати стару «радянську систему» в усіх сферах діяльності».

Під час заходу учнівської молоді показали презентаційний ролик двосерйого документального фільму «Як починалась війна. Хроніки. Свідки», створеного 2019

священик УПЦ МП спробував таємно провести оборудку – приватизувати землю під церквою. Тому на початку квітня зібралися громада і попросила його забрати свої речі. Храм залишився за ПЦУ.

Ніщо не зупинить ідеї, час якої настав

У Вербну неділю, 9 квітня, тверде волевиявлення про віхід із чужинського духовного ярма засвідчили загальні збори жителів села Клочки. Це невеличке поселення з 2008 р. має капличку. Збудована вона в пам'ять місцевих жителів – жертв Голодомору, який представитель УПЦ МП називає не геноцидом, не злочином сталінського режиму, а Божою карою українцям за їхні гріхи. Як розповіла представниця ініціативної групи **СВІТЛНА ПЕТРІВНА ГРИБ**, мешканці села вже 2 роки поспіль ви-

словлюють побажання, щоби служби в каплиці проходили українською мовою.

– А в зв'язку з цією страшною бідою, з цією війною, ми укріпилися в своєму рішенні: щоби ми перебували, а наше діти зростали в рідній мові, в рідній вірі. Кульмінаційний момент настав, коли ми звернулися до благочинного нашого району о. Івана з проханням про сприяння нашій ініціативі. Вже відбулося перше зібрання. Ми зареєстрували підписи громади, ухвалили рішення загальних зборів про реєстрацію парафії Покрови Божої Матері, затвердили статут, провели інвентаризацію матеріальних цінностей святині. Духовенство ПЦУ звершило церковну службу. Завершилася відправа духовним гімном України. Таким чином, ми поставили остаточну крапку в існуванні тут московського патріархату. Настрій у всіх піднесеній, враження дуже хороше: рідна мова, зрозуміла молитва... Аж мурахи йдуть по шкірі і слози виступають.

Обніміться, брати мої!

ІВАН КРЕЧКІВСЬКИЙ, благочинний Білоцерківського району:

– Поки воїни ЗСУ відвідовуть кожен сантиметр нашої землі ціною власного життя на фронті, ми з вами тут, у тилу, не маємо дати шансу ворогу вести підривну діяльність в окупованих наших храмах. На сьогодні єдина помісна Церква в Україні – це питання забезпечення національної безпеки. У світі є 15 православних церков, у яких народи славлять Бога рідною мовою. А ми, українці, досі лише виборюємо це право. І для нас зараз немає нічого ціннішого, ніж єдність. Тому всіх, хто любить Україну, хто прагне її збереження, ми закликаємо до єдності у лоні ПЦУ, канонічної української Церкви. Закликаємо тих, хто ще вагається, стати на шлях правди, відкинути оману «руського міра», творити разом майбутнє вільної України. Вірю, що Господь не полиши нас на самоті, дасть сили подолати всі труднощі. Вірю, що з Його допомогою всі страждання від російських агресорів, що терзають і нашу державу, і нашу Церкву, завершаться. Завершаться нашою Перемогою!

Олена ЛІТВИНОВА

року, де автори використали зняті очевидцями в березні-квітні 2014-го події на Донбасі та в Харкові. Пані Олена розповіла про привезені книжки, які тепер поповнюють бібліотечні шкільні фонди Білої Церкви. У свою чергу пан Володимир дуже відверто та щиро розповів про свою долю, а також просто та лаконічно розкрив історичні колізії давніх часів «України-Русі» й особливостей сучасних подій. В актовій залі панувала атмосфера довіри, живого спілкування, підлітки могли ставити будь-які запитання.

Варто зазначити, що в цієї просвітницької команди від 2018 року в різних областях України відбулося вже більше 150 зустрічей із молоддю – з проектами «Бранці Кремля», «Діалоги про війну», а тепер – з освітнім «Як починалася війна». Нещодавно Володимир та Олена Жемчугови відвідали Одесу й Уманщину та мають плани й надалі продовжити свій просвітницький патріотичний маршрут.

Поширення правдивої інформації про російську агресію, справжні витоки війни – надзвичайно важливе для розуміння, це варто робити, щоб наступні покоління українців не гинули, а будували прекрасне майбутнє рідної держави.

Нatalia VERESHEVA

про історію України та світу», «Олег Сенцов», «Абетка переможців» та інші.

За словами начальника управління освіти та науки Юрія Петрика під час спільноти

прес-конференції, війна пробуджує свідомість багатьох українців: «Прийшов час повернути справжню історію України! І сьогодні це навіть виклик для освітян – остаточно подолати стару «радянську систему» в усіх сферах діяльності».

Під час заходу учнівської молоді показали презентаційний ролик двосерйого документального фільму «Як починалась війна. Хроніки. Свідки», створеного 2019

Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з ювілеями своїх колег, які народилися у квітні:

**В.П. Гнатенко, Н.І. Гришко, Л.А. Комкова, Л.В. Міщенко,
О.І. Пархоменко, Л.І. Сусал, М.С. Дядиноха.**

Бажаєм вам квітів та мирного неба,
Грошей та здоров'я ще більше, ніж треба.
Хай доля вам щастя багато дає,
Зозуля стоять років життя наскрізь.

**РІШЕННЯ виконавчого комітету Білоцерківської міської ради
від 11 квітня 2023 року № 278 «Про організацію проведення Великодніх свят
та поминальних днів на території Білоцерківської міської
територіальної громади в умовах воєнного стану»**

Розглянувши лист Київської обласної військової адміністрації № 3434/04/41N/2023 від 05 квітня 2023 року, враховуючи протокол № 193 засідання оперативного штабу Ради оборони Київської області від 03 квітня 2023 року, керуючись Законом України «Про правовий режим воєнного стану», підпунктом 2 пункту «б» статті 38, статтею 40 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», статтею 23 Закону України «Про поховання та похоронну справу», беручи до уваги укази Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, від 06 лютого 2023 року № 58/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 07 лютого 2023 року № 2915-IX, у зв'язку із дією на території України особливого періоду – правового режиму воєнного стану, з метою захисту життя та здоров'я населення, забезпечення громадської безпеки і порядку на території Білоцерківської міської територіальної громади виконавчий комітет міської ради вирішив:

1. Духовенству конфесій, розміщених на території Білоцерківської міської територіальної громади та їх релігійним організаціям, які проводять Великодні богослужіння 15–16 квітня 2023 року:

1.1. проведення служінь здійснювати з дотриманням умов комендантської години на території Київської області, що введено окремим розпорядженням голови Київської обласної військової адміністрації;

1.2. здійснювати святкові служби та освячувати великондні кошики по закінченню комендантської години (після 05 години ранку);

1.3. біля культових споруд встановити знаки, що вказують шлях до найближчої захисної споруди цивільного захисту (найпростішого укриття);

1.4. під час оголошення сигналу «Повітряна тривога» негайно припинити Великоднє богослужіння, сповістити про це його учасників та організувати їх евакуацію згідно із заздалегідь розробленою та наочно розміщеною схемою і покажчиками, повідомивши ім місцезнаходження найближчої захисної споруди цивільного захисту (найпростішого укриття);

1.5. за можливості здійснювати проведення служб «онлайн»;

1.6. для уникнення скучення людей рекомендувати вірянам **відвідування місць поховань та кладовищ на території Білоцерківської міської територіальної громади здійснювати в період після 25 квітня 2022 року**:

1.7. звернутися до громадян через наявні інформаційні ресурси з роз'ясненнями порядку проведення Великодніх богослужінь та освячені, відвідування місць поховань та кладовищ на території Білоцерківської міської територіальної громади.

2. Відповідальність за безпеку присутніх на заході несуть організатори проведення такого заходу.

3. Обмежити відвідування місць поховань на території Білоцерківської міської територіальної громади підприємствами, установами, організаціями усіх форм власності, суб'ектами господарювання та громадянами з будь-якою метою в період з 22 по 25 квітня 2023 року,крім:

3.1. працівників балансоутримувачів кладовищ, Комунального підприємства Білоцерківської міської ради «Спецкомбінат з надання ритуальних послуг», які безпосередньо працюють на території кладовищ;

3.2. осіб, присутніх на похованні, та осіб, які здійснюють ритуальні обряди та заходи перед похованням.

4. Заборонити стихійну торгівлю будь-якими товарами ритуальної принадливості, релігійної атрибутики, квітами, в тому числі штучними, продуктами харчування на прилеглих територіях кладовищ та кладовищ на території Білоцерківської міської територіальної громади.

5. Відвідування кладовищ на території Білоцерківської міської територіальної громади для спомину померлих здійснювати після закінчення дії обмежувальних заходів.

6. Комунальному підприємству Білоцерківської міської ради «Муніципальна варта» разом із Білоцерківським районним управлінням поліції Головного управління Національної поліції у Київській області, Батальйоном патрульної поліції в місті Білій Церкві Управління патрульної поліції у Київській області Департаменту патрульної поліції посилити заходи щодо контролю за виконанням вимог цього рішення.

7. Відділу інформаційних ресурсів та зв'язків з громадськістю Білоцерківської міської ради забезпечити широке інформування населення про ухвалене рішення.

8. Контроль за виконанням рішення покладти на заступників міського голови, керуючого справами виконавчого комітету міської ради згідно з розподілом обов'язків.

Геннадій ДИКІЙ, міський голова

**НАТЯЖНІ СТЕЛІ
Замір безкоштовний
Монтаж – один день.
Гарантія – 15 років.**

068-155-8-122

КУПЛЮ

гармонь, баян, акордеон, домру, бандуру, чоботи хромові, ялові, ікони, статуетки, фотоапарати «Зеніт», «Фэд», об'єктиви, медалі, старе намисто, стару військову форму, португюю, біноклі.

095-156-36-40

Приватні об'язви

ПРОДАО

✓ Земельну ділянку 14,5 сотки на околиці с. Шкарівки під забудову та ведення домашнього господарства. Ціна договірна. Тел. 067-425-96-61.

✓ Газову колонку (нову) вир-ва Італії. Ціна договірна. Тел.: 5-48-31.

✓ Газову плиту, водяні насоси, умивальник, ящик для інструментів автомобільний, пральну машину, солідом, домкрат (25 т), дизолів, фанеру, радіоприймач ("Москвич"), плитку чеську, запчастини до ЗІЛ-130, дранку, сітку, драбину, дошки, столи. Тел.: 097-629-55-04.

✓ "Ходунок" новий, імпортний, зручний у використанні, розкладний, із регуляцією

Закуповуємо ВРХ:

-Корови(30-35грн за кг);

-Бики(45-47грн за кг);

-Телици(43-45грн за кг);

Коні(25-30грн за кг); -лежачі та доріз.

096-849-72-59, Вадим

ПРОДАО

✓ Двері дерев'яні, глухі, нові, 70 см. Ціна договірна (недорого). Тел.: 063-64-54-229.

✓ Даю уроки гри на фортепіано учням із 1 по 4 класи. Тел.: 068-101-85-21.

Втрачений сертифікат на право на земельну частку (пай), серія КВ № 0231887, що виданий на ім'я Воронецького Івана Йосиповича, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.

Як вирішити проблеми з харчуванням дитині під час війни

Відмова від їжі, істерики за столом, зниження апетиту, вимагання лише певної їжі, приміром, солодощів та печива, – з цими проблемами нині стикається багато хто з батьків маленьких дітей. Що може допомогти?

1. На психіку дитини дуже добре впливає прогнозована послідовність дій, якщо вона знає, що поснідає через годину після пробудження, а перед денним сном буде обід. Складіть собі простенький графік і дотримуйтесь його.
2. Купіть дитині тарілку, ложку, вилку, чашку. Нехай вона знає, що це її
3. Сходіть разом до магазину, запитайте малюка, що б він хотів поїсти. Омінайте відділі із солодощами та печивом.
4. За можливості долічайте дитину до процесу приготування їжі.
5. Експериментуйте не тільки з продуктами, але й

зі способом подачі.

6. Спробуйте правило, що можна їсти лише те, що зараз на тарілці. Дитина відмовляється? Спокійно відпускає її гратися. У наступний прийом їжі даете іншу страву.
7. І головне – пам'ятати: для всіх змін потрібні час та витримка.

Що покласти дитині в ланчбокс

Головне правило: ланчбокс має максимально повторювати тарілку здорового харчування, містити всі групи продуктів: овочі й фрукти, зернові та білкові продукти.

Оберіть один фрукт. Це може бути яблуко, груша, слива, будь-які ягоди, якщо зараз сезон, або цитрусові чи банани, якщо зараз зима.

Оберіть два види овочів. Наприклад, свіжа морква, редис або огірок, солодкий перець, стручкова квасоля. Тушкована або запечена цвітна капуста чи гарбуз.

**Поясніть
дитині принцип формування ланчбокса.** Розкажіть, чому важливо брати з собою різні продукти. Опішіт, навіщо кожен з них потрібен організму і чому важливо їх їсти щодня. Це допоможе дитині зрозуміти принципи формування ланчбокса з юзом складати його самостійно.

Оберіть цільнозернові продукти. Гречка, нешліфовані рис, перлова крупа, пшено, цільнозернові хлібці або хліб, лаваш з вівсянкою.

Оберіть білкові продукти. Це може бути щось із бобових: тушкована квасоля, нут, сочевиця, горох. Або тваринний білок: тушковане м'ясо, птиця чи субпродукти, яйця, солена риба. До цієї харчової групи належать також горіхи і насіння.

Оберіть кисломолочні продукти або їх альтернативи. Це можуть бути твердий сир, йогурт або кефір без наповнювача.

НЕОБХІДНО ДОТРИМУВАТИСЬ НАСТУПНИХ ПРАВИЛ

Врахуйте строки зберігання продуктів. Не варто давати дитині кисломолочні продукти, рибу та м'ясо, якщо вона не з'єсть їх у найближчі кілька годин або не матиме можливості поставити в холодильник. Цільнозернових каші з хлібців, овочів, горіхів і насіння може бути достатньо для здорового перекусу.

Залучайте дітей. Питайте, що вони хотіть взяти з собою та прислухайтесь до їхньої

Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про результати конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки майна з метою передачі його товариству з обмеженою відповідальністю «БІЛОЦЕРКІВВОДА» до складу об'єкта концесії, що відбудеться 10 квітня 2023 року та 11 квітня 2023 року

На засіданні комісії з конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності на право проведення незалежної оцінки майна, а саме:

1. Зовнішні водопровідні мережі багатоквартирного житлового будинку за адресою: провулок Петра Калнишевського, 3, в місті Білій Церкві Київської області.

2. Зовнішні водопровідні мережі багатоквартирного житлового будинку за адресою: вулиця Івана Кохедуба, 30а, в місті Білій Церкві Київської області.

3. Зовнішні водопровідні мережі багатоквартирного житлового будинку за адресою: вулиця Івана Кохедуба, 39а, в місті Білій Церкві Київської області.

4. Зовні

Читайте з нами українське

Із 3 по 9 квітня у бібліотеці сімейного читання (бульв. Олександровський, 125) під гаслом «Читайте з нами українське» відбувся Всеукраїнський тиждень дитячого читання.

Під час цього бібліотекарі проводили екскурсії, знайомили з книгами, грали з маленькими відвідувачами в рухливі ігри та показали лялькову виставу. Для юних читачів було створено book-локацію «Літературні задоволення та відкриття». Бібліотекарка Зоя Чутковська познайомила маленьких читайливків з різноманіттям народних і авторських казок.

Цікавим завершеннем Тижня став бібліоOскар «Кращі читачі бібліотеки». Найпопулярніші книги, прочитані нашими читачами, були представлені на виставці «Книги з формулля». Бібліотекарка Юля Харченко назвала найкращих читачів абонента 5–9 класів: Бойко Віталіна, Шевченко Дмитро, Торопова Стефанія, Кретовська Кіра, Вікторов Дмитро, Терлецька

Поліна. А Галина Чередник розказала про маленьких розумників молодшого відділу: Крук Олександру, Губарєва Максима, Сучкова Данила, Кириченко Соломію, Борют Анастасію. Діти розповідали про себе, свої захоплення, улюблені книги та чим займаються у вільний час. Малювання, гра у шахи, вокал, гра на музичних інструментах, заняття спортом – ось неповний перелік уподобань юних читачів. На заході прозвучали дитячі вірші та гуморески. За свої старання кожна дитина отримала відзнаку «Кращий читач бібліотеки». А під час чаювання юні книгољуби більше познайомилися одно з одним і поділилися враженнями про прочитані книги.

Катерина ВОЛИНЕЦЬ

Поети рідного краю

Кононенко Павло Трохимович (1900–1971 рр.)

Народився в с. Івано-Михайлівка на Дніпропетровщині в селянській сім'ї. Навчався в літературному інституті ім. М. Горького. Член Спілки письменників із 1940 р. Щороку на кілька місяців приїжджав до Білої Церкви на лікування у водолікарні. Був наставником літературної студії (а згодом літературного об'єднання) «Заспів», що гуртувало того часу творчі сили міста й району.

Автор поетичних збірок «Наступ», «В один голос», «Незабутнє», «Заради щастя», «Осінні акварелі» та романів-хронік «Гостра могила» й «Гомін у хаці».

Слів схвильованих, ніжних розмов
Забуття не торкнеться імлисті...
Проникає до серця любов,
Ніби Друга рапсодія Ліста.

Хай зумисна байдужість лягла
На обличчя і кожен твій порух –
Ти сьогодні знайти не могла
Спокій серця, утрачений вчора.

Не треба слів. Нехай вони німіють.
Хоч слово міцно зв'язане з життям,
Але слова ніколи не зуміють
Сказать того, що дано почуттям.
На березі, отут у тихім шумі,
Посидьмо, серце, мрійливо, без слів.
Сьогодні я в зворушливій задумі
Порушить тишу щастя б не хотів.

Нерозгадано душу пройма
Твоя гордість дівоча крилати,
Але ти вже відчула й сама.
Що кохання тобі не здолати.
Бо ніколи гарячих розмов
Забуття не торкнеться імлисті,
Бо вливается в серце любов.
Ніби Друга рапсодія Ліста.

настій, матеріальне становище.

ТЕЛЕЦЬ. Бажано не думати про погане. Все налагодиться. Чудовий період для спілкування з друзями. У вихідні бажано зайнятися прибиранням оселі.

БЛІЗНЮКИ. Сприятливий період. Потрібно лише вірити у краще. У професійній та особистій сфері все складеться саме так, як ви мріяли. Також з'явиться час на відпочинок.

РАК. Підвищення працездатності допоможе зростанню творчої та ділової активності. Будьте толерантними з людьми.

ЛЕВ. Зможете укласти вигідний контракт. Більше до вихідних потребуватиме уваги сім'я. Та й вам не завадить підтримка рідних.

ДІВА. Не починайте нічого нового, позбавтеся негативних думок. Важливо не тільки генерувати ідеї, які здаються

вам геніальними, а й шукати шляхи їх реалізації.

ТЕРЕЗИ. Прислухайтесь до внутрішнього голосу, так зможете діяти значно ефективніше. Не треба всі проблеми вирішувати самостійно, знайдуться бажаючі допомогти. Відмінний час для відпустки.

СКОРПІОН. Не варто стримувати в собі потяг до прекрасного. Імовірні внутрішньосімейні конфлікти. Отримаєте шанс розпочати нове життя.

СТРИЛЕЦЬ. Вдається впоратися з усіма завданнями. Зустріч зі світом прекрасного сприятиме творчому сплеску та розкриттю нових здібностей. Отримаєте приемну звістку.

КОЗЕРІГ. На роботі не виключені труднощі. Але стосунки з колегами налагодяться. Раптове знайомство може стати початком плідної співпраці. Будьте обережні у вихідні.

ВОДОЛІЙ. Немає потреби щось кардинально змінювати в житті. Краще плисти за течією. Бажано думати, а не діяти.

РИБИ. Тиждень димагатиме обережності в думках і діях. Можуть бути проблемними стосунки в сім'ї. Варто враховувати інтереси близьких, а не виявляти егоїзм та зарозумілість.

Гороскоп

24 – 30 квітня

Сайт [Sinoptik.ua](#)

П'ятниця, 21.04
ніч +8
день +13

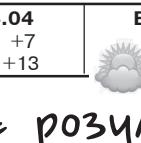
Субота, 22.04
ніч +8
день +14

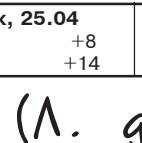
Неділя, 23.04
ніч +6
день +12

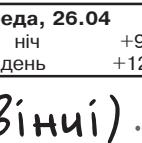
Понеділок, 24.04
ніч +7
день +13

Вівторок, 25.04
ніч +8
день +14

Середа, 26.04
ніч +9
день +12

Четвер, 27.04
ніч +8
день +12

Навчання ніколи не вичерпче розум. (Л. да Вінчі)

Прогулянка на Замковій горі

Продовження, початок у газеті
від 31 березня та 7 квітня

Юне бурхливе кохання заплуталося в образах. Вона перестала писати, телефонувати. Шляхи розійшлися, кожен живе власним життям. У кожного воно своє, невідоме іншому.

Двічі доля її повертала до цього міста, ніби давала шанс. Побачитися тоді ім так і не судилося. Її душа була біля нього, у стінах санаторію, де вперше погляди зустрілися й душі поєднались.

...Коли сама ледь не зруйнувала собі життя й п'ятьма оселилася всередині, внутрішній голос нагадав Ксені про ті листи з юного кохання. Вона знову обережно їх дістала та почала читати, побачила світло в темряві, відчула надію, віру й тепло. Упевненість повернулася до неї, бажання жити, рухатися вперед. Адже на світі є людина – там, десь далеко, яка вірить у неї, любить і чекає. За цо підтримку її хочеться сказати: «Дякую!»

Її уява час від часу малювала романтичні сцени зустрічі, про яку обое мріяли. Вона усвідомила, що через юнацькі образи та примхи так і не змогла знайти те саме жіноче щастя. З чоловіком розійшлася, аби зберегти власне життя. Шлюб подарував двох чудових діток; здійснилася

мрія Ксені про сина й доньку.

Одного ранку спіймала себе на думці: «Якщо не знайду його, не попрошу прощення, не подякую за слова підтримки – в останні хвилини життя шкодуватиму про це. Але тоді нічого вже не зможу змінити. Потрібно його знайти. Але як? Із чого почати?...»

День за днем минали в роботі й буденних клопотах. З часом вона почала відвідувати літературний гурток. Заняття наповнювали її, розкривали нові можливості. Якось на гурток завітала приемна жінка. Вони швидко познайомилися. А одного дня знайома повідомила, що не зможе певний час відвідувати заняття. Треба їхати до мами.

– Це далеко? – запитували в ній.

– На південь, у мене там мама живе. Треба владнати деякі сімейні справи.

– На південь? – перепитала Ксена. – Ви мій янгол! Треба передати листа одній людині. Ми не бачилися більш ніж 25 років, познайомилися, коли мені не було ще й 16-ти, але через поганий зв'язок втратили одне одного. Якщо я його не знайду й не передам листа з подякою за підтримку, шкодуватиму все своє життя, – нарешті Ксена випустила руку Людмили.

– Добре, я передам. Адреса й ім'я є?

– Так. Усе є.

Ксені ще й досі не вірюється: «Невже нарешті це сталося? Ще трішки, і він отримає листа. Головне, щоб був живий. Тепер залишається чекати. На все

свій час». Вона полегшено зітхнула, посміхнулася й легко повернулася до виконання свого життєвого плану.

Зовнішні події проходили повз неї, а вона знову стала 15-річною дівчиною, що чекає листа від коханого. Її очі сяяли, посмішка не сходила з вуст. Вона розбрізкувала навколо енергію юності. І це не могло не приваблювати чоловіків погляди. Жінки – неймовірні створіння: легко закохуються, швидко будують плани, поринають у переживання. Для них важливо змінювати картинки, аби легше впоратися з очікуванням або втою від буденності й побуту. Навіть повністю виснажені, вони люблять подарунки й чоловічу увагу. Повернувшись додому з сукнею, Ксена отримала повідомлення від знайомої, яка цього дня була там, далеко, і здійснила ще одні Ксеніну мрію.

«Зустріч відбулася. Лист вручений адресатові. Але він одружений, має дітей і внуків. Передав побажання, щоб ти була щаслива! Він згадав тебе, твоє ім'я відрезав! Це справжнє кохання!»

Ксена здивувалася, як легко все вийшло: «Алекс живий, він узяв моє листа, згадав мене... Згадав через 25 років. Зазвичай чоловіки швидко забивають такі курортні романи, а він пригадав!.. Це диво!..»

Ксені поринула в юнацькі спогади, які тепер приносили спокій. Вона ніби знову пройшла зі своїм першим коханням знайомими місцями. Пригадалися кумедні й романтичні епізоди, жінка мовби стала знову юною і щасливою. Обоє стали щасливими, адже нарешті отримали змогу висловити все. Інле юнацьке кохання переросло в надійну дружбу двох дорослих рідних душ. Вони подякували одне одному за прекрасні міти.

Повернуло в реальність нове повідомлення подруги: «Ксено, мене долають сумніви: чи правильно я зробила, віддавши йому листа?»

«Так, усе правильно. Мені приємно, що Алекс пригадав мое ім'я. А щодо листа – це його вибір. Якби не хотів, відмовився б його брати. Значить, йому теж треба пережити ці